

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Ottende Afdeling)

18. december 2025*

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – besvarelse, der ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl – landbrug og fiskeri – økologiske produkter – forordning (EU) 2018/848 – artikel 3, nr. 52) – begrebet »mærkning« – begrebet »etiket« – artikel 3, nr. 53) – begrebet »reklame« – artikel 30, stk. 1 – produkter forsynet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion – artikel 32, stk. 1, litra a) – forpligtelse til ved mærkning at anføre kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet – finder ikke anvendelse på tilbudsaviser, hvori der reklameres for disse produkter«

I sag C-745/24,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Landgericht Saarbrücken (den regionale ret i første instans i Saarbrücken, Tyskland) ved afgørelse af 24. september 2024, indgået til Domstolen den 24. oktober 2024, i sagen

Verband Sozialer Wettbewerb eV

mod

GLOBUS Handelshof GmbH & Co. KG,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, O. Spineanu-Matei, og dommerne S. Rodin og N. Piçarra (refererende dommer),

generaladvokat: T. Ćapeta,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

under henvisning til den skriftlige procedure,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Verband Sozialer Wettbewerb eV ved Rechtsanwalt R. Welzel,

* Processprog: tysk.

- GLOBUS Handelshof GmbH & Co. KG ved Rechtsanwalt M. Grube,
- Europa-Kommissionen ved A. Dawes og M. Zerwes, som befuldmægtigede,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med artikel 99 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

Kendelse

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 32, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 3, nr. 52) og 53), og artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT 2018, L 150, s. 1).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med et søgsmål med påstand om forbud anlagt af Verband Sozialer Wettbewerb eV (herefter »VSW«), der er en forening til bekæmpelse af illoyal konkurrence, mod GLOBUS Handelshof GmbH Co. KG (herefter »Globus«), der er et selskab, som driver flere varehuse, med påstand om, at sidstnævnte forbydes at markedsføre økologiske produkter i sine tilbudsaviser uden at angive kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces som omhandlet i denne forordnings artikel 32, stk. 1, litra a), er undergivet.

Retsforskrifter

- 3 Følgende fremgår af 6., 9., 15., 17. og 73. betragtning til forordning 2018/848:
 - »(6) I lyset af målene for Unionens politik for økologisk produktion bør de retlige rammer for gennemførelse af denne politik tilsigte at sikre fair konkurrence og et velfungerende indre marked for økologiske produkter, at opretholde og berettige forbrugernes tillid til produkter, der er mærket som økologiske, og at skabe de rette vilkår for, at politikken kan udvikle sig i takt med produktions- og markedsudviklingen.
- [...]
- (9) I lyset af den dynamiske udvikling i den økologiske sektor blev der i Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (14) [af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 (EUT 2007, L 189, s. 1)] påpeget et behov for en fremtidig revision af EU-reglerne om økologisk produktion under hensyntagen til de erfaringer, der er gjort i forbindelse med anvendelsen af disse regler. Resultaterne af denne revision, som [Europa-]Kommissionen har foretaget, viser, at Unionens retlige rammer for økologisk produktion bør forbedres ved at fastsætte regler, som svarer til forbrugernes høje forventninger og garanterer tilstrækkelig klarhed for dem, som reglerne er rettet til. Forordning (EF) nr. 834/2007 bør derfor ophæves og erstattes af en ny forordning.

[...]

- (15) Forskningsprojekter har påvist, at forbrugernes tillid er af afgørende betydning på markedet for økologiske fødevarer. Regler, som ikke er tillidsvækkende, kan på lang sigt svække offentlighedens tillid og føre til markedssvigt. Derfor bør bæredygtig udvikling af økologisk produktion i Unionen være baseret på velfunderede produktionsregler, som er harmoniserede på EU-plan, og som opfylder de erhvervsdrivendes og forbrugernes forventninger, hvad angår kvaliteten af økologiske produkter og overholdelse af de principper og regler, der fastsættes i denne forordning.

[...]

- (17) Denne forordning bør danne grundlag for den bæredygtige udvikling af økologisk produktion og dens positive virkninger på miljøet og samtidig sikre et velfungerende indre marked for økologiske produkter og fair konkurrence, hvorved landbrugerne bistås med at opnå en rimelig indkomst, forbrugernes tillid sikres, forbrugernes interesser beskyttes, og korte forsyningskæder og lokal produktion fremmes. Disse mål bør nås ved overholdelse af generelle og specifikke principper og generelle og detaljerede regler om økologisk produktion.

[...]

- (73) Mærkning af landbrugsprodukter og fødevarer bør være underlagt de generelle bestemmelser, der er fastsat i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT 2011, L 304, s. 18)], navnlig de bestemmelser, som har til formål at hindre mærkning, der kan vildlede eller forvirre forbrugerne. I denne forordning bør der endvidere fastsættes særlige bestemmelser om mærkning af økologiske produkter og omlægningsprodukter. De bør beskytte både erhvervsdrivendes interesse i, at deres produkter identificeres korrekt på markedet, og i at nyde godt af fair konkurrenceforhold og forbrugernes interesse i at have mulighed for at træffe kvalificerede valg.«

4 Artikel 1 i forordning 2018/848, der har overskriften »Genstand«, bestemmer:

»Denne forordning opstiller principper for økologisk produktion og fastsætter regler om økologisk produktion, tilknyttet certificering og brug af betegnelser, der henviser til økologisk produktion, i forbindelse med mærkning og reklame samt regler om kontrol, der supplerer reglerne i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol)].«

5 Artikel 3 i forordning 2018/848 med overskriften »Definitioner« fastsætter følgende i nr. 52) og 53):

»52) »mærkning«: angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører et produkt, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til et sådant produkt

53) »reklame«: enhver præsentation af produkter over for offentligheden med andre midler end mærkning, der har til formål at eller sandsynligvis vil påvirke og forme holdninger, overbevisninger og adfærd med henblik på direkte eller indirekte at fremme salget af produkter«.

6 Denne forordnings artikel 30 med overskriften »Brug af betegnelser for økologisk produktion« har følgende ordlyd:

»1. Med henblik på denne forordning anses et produkt for at være forsynet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion, når produktet eller dets ingredienser eller de fodermidler, der er anvendt til dets produktion, i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne er beskrevet med betegnelser, der lader køberen formode, at produktet eller ingredienserne eller fodermidlerne er produceret i overensstemmelse med denne forordning. Navnlig betegnelserne opført i bilag IV samt afledninger og diminutivformer heraf som f.eks. »bio-« og »øko-« må hver for sig eller i kombination anvendes i hele Unionen og på alle de sprog, der er opført i nævnte bilag, i forbindelse med mærkning af og reklame for de produkter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, og som overholder denne forordning.

2. For de produkter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, må de betegnelser, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, ikke anvendes nogen steder i Unionen på et sprog, der er opført i bilag IV, til mærkning af, reklame for og i handelsdokumenter vedrørende et produkt, der ikke overholder denne forordning.

Desuden må der ikke anvendes betegnelser, herunder betegnelser anvendt i varemærker eller firmanavne, eller praksis i forbindelse med mærkning eller reklame, hvis de kan vildlede forbrugeren eller brugeren ved at antyde, at et produkt eller dets ingredienser overholder denne forordning.

[...]«

7 Den nævnte forordnings artikel 32 med overskriften »Obligatoriske oplysninger« fastsætter:

»1. Når produkter er forsynet med betegnelser som omhandlet i artikel 30, stk. 1, herunder produkter, der er mærket som omlægningsprodukter i overensstemmelse med artikel 30, stk. 3:

a) skal kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, også være anført ved mærkning, og

[...]

3. De angivelser, der er nævnt i denne artikels stk. 1 og 2 og i artikel 33, stk. 3, skal anbringes på et iøjnefaldende sted på en sådan måde, at de er klart synlige, og skal være letlæselige og af permanent karakter.

[...]«

- 8 Samme forordnings artikel 33 med overskriften »Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion« bestemmer i stk. 1:

»Den Europæiske Unions logo for økologisk produktion må anvendes i mærkning og udformning af samt reklame for produkter, der overholder denne forordning.

[...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 9 Globus, der er et selskab i distributionskoncernen Globus St. Wendel, driver varehuse i Tyskland. I januar og februar 2024 uddelte dette selskab tilbudsaviser i Gera (Tyskland) og omegn, hvori der blev reklameret for bl.a. flere fødevarer, som blev præsenteret med betegnelsen »bio« og Unionens logo for økologisk produktion, men uden at være ledsaget af kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der havde udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848, var undergivet.
- 10 VSW har anlagt sag ved Landgericht Saarbrücken (den regionale ret i første instans i Saarbrücken, Tyskland), som er den forelæggende ret, mod Globus med påstand om, at selskabet forbydes at markedsføre økologiske produkter i sine tilbudsaviser uden at angive dette kodenummer. VSW har gjort gældende, at det brede begreb »mærkning«, som artikel 30, stk. 1, i forordning 2018/848 omhandler, og som denne forordnings artikel 32, stk. 1, henviser til, omfatter både »mærkning« i snæver forstand som omhandlet i forordningens artikel 3, nr. 52), og »reklame« som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, nr. 53). Denne henvisning udvider således den forpligtelse til at angive det nævnte kodenummer, der er fastsat i samme forordnings artikel 32, stk. 1, litra a), til reklamer for økologiske produkter. Den engelske og den franske version af disse bestemmelser er mere udtrykkelige på dette punkt end den tyske.
- 11 Globus har gjort gældende, at artikel 3, nr. 52) og 53), i forordning 2018/848 klart sonderer mellem mærkning og reklame, og at forordningens artikel 30, stk. 1, ikke gør det muligt at sidestille disse to begreber. Forpligtelserne vedrørende produkter, der beskrives som økologiske, bør kun gælde for fysiske varer og dokumenter, der ledsager dem, men ikke for tilbudsaviser. Angivelsen af kontrolmyndighedens eller -organets kodenummer som omhandlet i nævnte forordnings artikel 32, stk. 1, litra a), skal derfor alene fremgå på selve produktet. Globus har tilføjet, at hvis denne forpligtelse udvides til at omfatte tilbudsaviser som de i hovedsagen omhandlede, vil det i praksis være umuligt at opfylde den. På tidspunktet for udarbejdelsen af disse tilbudsaviser kender Globus endnu ikke den eller de erhvervsdrivende, der vil være ansvarlige for leveringen af de produkter, der betegnes som økologiske, og kan derfor ikke identificere den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som denne eller disse erhvervsdrivende er underlagt.

- 12 Den forelæggende ret har anført, at udtrykket »eller henviser til et sådant produkt«, der sammen med udtrykket »ledsager [...] et sådant produkt« i definitionen af begrebet »mærkning« i artikel 3, nr. 52), i forordning 2018/848, kan omfatte »reklame« som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 53) således som VSW har gjort gældende. For så vidt som tilbudsaviser som de i hovedsagen omhandlede »henviser« til økologiske produkter, der præsenteres deri, kan de nemlig anses for at være en form for »mærkning«.
- 13 Med henblik på at udelukke de i hovedsagen omhandlede tilbudsaviser fra begrebet »mærkning« som omhandlet i artikel 3, nr. 52), i forordning 2018/848 sonderer denne ret mellem generel reklame, der befinder sig i en vis afstand fra det pågældende produkt, og specifik reklame, der befinder sig tæt på dette, hvilken sondring den bl.a. støtter på nævnte forordnings artikel 32, stk. 3. Af forpligtelsen fastsat deri til at anføre de betegnelser, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, på et iøjnefaldende sted, således at de er klart synlige, letlæselige og af permanent karakter, har den forelæggende ret udledt, at bestemmelsen typisk omhandler mærkningen af selve produktet og ikke en reklame, der er fysisk adskilt fra produktet, såsom tilbudsaviser.
- 14 Den forelæggende ret er i øvrigt af den opfattelse, at artikel 30, stk. 1, i forordning 2018/848, som den fortolker således, at »produkterne skal ledsages af de nødvendige oplysninger«, ikke kræver, at det kodenummer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 32, stk. 1, litra a), angives i tilbudsaviser, der er fysisk adskilt fra de produkter, der er beskrevet heri med ordene »bio« eller »øko«, eftersom forbrugerne kan få en sådan oplysning i forbindelse med købet af disse produkter. Den forelæggende ret har tilføjet, at denne konklusion klart fremgår af den engelske version af sidstnævnte bestemmelse, idet ordet »labelling« ikke henviser til reklame.
- 15 I lighed med Globus har den forelæggende ret anført, at sælgeren på tidspunktet for udarbejdelsen af tilbudsavisen ikke nødvendigvis kender identiteten på den erhvervsdrivende, der leverer de økologiske produkter, og følgelig heller ikke identiteten på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, der er omhandlet i denne artikel 32, stk. 1, litra a).
- 16 På denne baggrund har Landgericht Saarbrücken (den regionale ret i første instans i Saarbrücken) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
 - »1) Skal EU-retten, navnlig [...] forordning [2018/848], fortolkes således, at en forretningskædes husstandsomdelte tilbudsavis, som ud over en lang række andre produkter tillige vedrører økologiske produkter som omhandlet i forordning [2018/848], skal anføre kodenummeret på den kompetente kontrolmyndighed eller det kompetente kontrolorgan, dvs. det organ, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet?
 - 2) a) Skal artikel 3, nr. 52), i forordning [2018/848] fortolkes således, at enhver »reklame« som omhandlet i artikel 3, nr. 53), i forordning [2018/848] for et økologisk produkt tillige er en »mærkning« af produktet som omhandlet i artikel 3, nr. 52), i forordning [2018/848]?
b) Følger der af artikel 32, stk. 1, i forordning [2018/848], der henviser til artikel 30, stk. 1, i forordning [2018/848], en forpligtelse til også at angive kodenummeret for kontrolorganet i reklamer, som er fysisk adskilt fra produktet, når produktet i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne er beskrevet med betegnelser, der lader køberen formode, at der er tale om en økologisk produktion af fødevaren?
c) Gælder dette tillige, når en annoncerende detailvirksomhed reklamerer for en producents produkter, som hidrører (kan hidrøre) fra forskellige fabrikker, og som kontrolleres af forskellige kontrolorganer?

- d) Såfremt spørgsmål 2a)-c) ikke kan besvares entydigt med ja eller nej: Efter hvilke kriterier skal der i givet fald sondres mellem henholdsvis 2a) og 2b)?«

Om de præjudicielle spørgsmål

- 17 I henhold til procesreglementets artikel 99 kan Domstolen til enhver tid på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse, såfremt besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål klart kan udledes af retspraksis, eller såfremt besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl.
- 18 Denne bestemmelse finder anvendelse i den foreliggende sag, idet besvarelsen af den forelæggende rets spørgsmål ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl.
- 19 Med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848, sammenholdt med denne forordnings artikel 3, nr. 52) og 53), og artikel 30, stk. 1, skal fortolkes således, at forpligtelsen til at angive kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, ikke omfatter tilbudsaviser, der fysisk er adskilt fra de økologiske produkter, som markedsføres heri.
- 20 Artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848 fastsætter i den franske sprogversion en forpligtelse til på en »étiquette« [(o.a.: »mærkning« i den danske sprogversion)] på ethvert produkt, der er forsynet med betegnelser som omhandlet i denne forordnings artikel 30, stk. 1, såsom »bio« eller »øko«, at angive kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet.
- 21 Som det fremgår af denne forordnings artikel 3, nr. 52), udgør »étiquette« i den franske sprogversion (henholdsvis »Etikett« og »label« i den tyske og den engelske sprogversion) på samme måde som emballager, dokumenter, skilte eller halsetiketter af enhver art et medium eller en form for »mærkning«. Sidstnævnte begreb omfatter angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler vedrørende et produkt, som findes på disse medier. Begrebet »mærkning« er således defineret bredere end begrebet »etiket« og er ikke sammenfaldende med dette begreb.
- 22 I den tyske og den engelske sprogversion anvender artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848 derimod henholdsvis udtrykkene »Kennzeichnung« og »labelling«, idet disse to udtryk svarer til begrebet »mærkning« som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 52), og ikke til begrebet »etiket«.
- 23 Begrebet »reklame« er i øvrigt defineret i den franske sprogversion af artikel 3, nr. 53), i forordning 2018/848 som »toute présentation de produits à l'attention du public, par tout moyen autre que l'étiquetage, qui vise ou est de nature à influencer et façonner les attitudes, les opinions et les comportements afin de promouvoir directement ou indirectement la vente« [(o.a.: »enhver præsentation af produkter over for offentligheden med andre midler end mærkning, der har til formål at eller sandsynligvis vil påvirke og forme holdninger, overbevisninger og adfærd med henblik på direkte eller indirekte at fremme salget af produkter«)]. Det fremgår navnlig af

udtrykket »par tout moyen autre que l'étiquetage«, at begrebet »reklame« som omhandlet i denne bestemmelse og begrebet »mærkning« som omhandlet i denne artikels nr. 52) gensidigt udelukker hinanden.

- 24 I den tyske og den engelske sprogversion udelukker artikel 3, nr. 53), i forordning 2018/848 imidlertid kun henholdsvis »Etikett« (»mit anderen Mitteln als einem Etikett«) og »label« (»by any means other than a label«) fra begrebet »reklame«. Som anført i denne kendelses præmis 21 svarer disse begreber til begrebet »etiket«, som er et af de medier eller former for »mærkning«, der er opregnet i denne artikels nr. 52). Henset til ordlyden af denne forordnings artikel 3, nr. 53), i disse to sprogversioner har den forelæggende ret anført, at en tilbudsavis som den i hovedsagen omhandlede kan anses for en form for mærkning, for så vidt som den, selv om den ikke »ledsager« et økologisk produkt, »henviser« til et sådant produkt.
- 25 Domstolen har gentagne gange fastslået, at den formulering, der er anvendt i en af sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse, ikke kan tjene som eneste grundlag for bestemmelsens fortolkning eller tillægges større betydning end de øvrige sprogversioner. EU-bestemmelserne skal nemlig fortolkes og anvendes ensartet i lyset af de versioner, der er udfærdiget på alle Unionens sprog. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de forskellige sprogversioner af en EU-retlig tekst skal den pågældende bestemmelse fortolkes på baggrund af den sammenhæng, hvori den indgår, og på baggrund af de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 5.2.2015, M. m.fl., C-627/13 og C-2/14, EU:C:2015:59, præmis 48 og 49, og af 18.9.2019, VIPA, C-222/18, EU:C:2019:751, præmis 37).
- 26 I denne henseende bemærkes for det første, at ordet »reklame«, uanset dets form, ikke i nogen af sprogversionerne af forordning 2018/848 optræder blandt de medier til eller former for mærkning, der er opregnet i denne forordnings artikel 3, nr. 52), dvs. »emballage, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter«. Ordlyden af denne bestemmelse gør det derfor hverken muligt at kvalificere »reklame« som en form for »mærkning« eller at sidestille disse to begreber.
- 27 For det andet fremgår det af den samtidige anvendelse af udtrykkene »mærkning« og »reklame« i adskillige bestemmelser i forordning 2018/848, navnlig i forordningens artikel 1, artikel 30, stk. 1 og 2, og artikel 33, stk. 1, at denne forordning systematisk sonderer mellem disse to begreber, uden at det første kan anses for at omfatte det andet.
- 28 Det følger heraf, at »reklame« således ikke kan udgøre en form for »mærkning« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte forordnings artikel 3, nr. 52), således som det særligt klart fremgår af den franske sprogversion af samme forordnings artikel 3, nr. 53), der definerer reklame som »tout moyen autre que l'étiquetage« [(o.a.: »enhver præsentation [...] med andre midler end mærkning«)].
- 29 For det tredje bemærkes, således som den forelæggende ret har anført, at det krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 3, i forordning 2018/848, hvorefter kontrolmyndighedens eller -organets kodenummer som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), skal anføres på et iøjnefaldende sted på en sådan måde, at de er klart synlige, letlæselige og af permanent karakter, nødvendigvis vedrører »mærkning« af selve produktet som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 52), og således udelukker reklame, der fysisk er adskilt fra dette produkt, såsom de i hovedsagen omhandlede tilbudsaviser.

- 30 For det fjerde kan det, i modsætning til hvad VSW har gjort gældende, ikke antages, at artikel 30, stk. 1, i forordning 2018/848 udvider begrebet »mærkning« ud over definitionen i forordningens artikel 3, nr. 52). Artikel 30, stk. 1, begrænser sig nemlig til at præcisere begrebet »produkt, der er forsynet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion«, hvad enten dette er i mærkningen, reklamen eller handelsdokumenterne. Henvisningen i nævnte artikel 30, stk. 1, i nævnte forordnings artikel 32, stk. 1, kan således ikke bevirke, at forpligtelsen til at angive kontrolmyndighedens eller -organets kodenummer udvides til at omfatte enhver reklame, hvori der reklameres for et produkt, som er beskrevet med betegnelser, der henviser til økologisk produktion.
- 31 Under disse omstændigheder kan udtrykket »henviser til et sådant produkt« i artikel 3, nr. 52), i forordning 2018/848 hverken fortolkes således, at det henfører »reklame« under anvendelsesområdet for begrebet »mærkning«, eller således, at det gør det muligt at udvide de forpligtelser, der er specifikke for mærkning, til også at omfatte reklame.
- 32 Denne fortolkning understøttes af formålene med forordning 2018/848. Det fremgår af 6., 9., 15., 17. og 73. betragtning til denne forordning, at den har til formål at sikre fair konkurrence på det indre marked for økologiske produkter og opretholde forbrugernes tillid til produkter, der betegnes som økologiske. Med henblik herpå fastsætter forordningen klare regler, der beskytter de erhvervsdrivendes og forbrugernes interesser, herunder gennem bestemmelser om mærkning, for at give de erhvervsdrivende mulighed for at nyde godt af fair konkurrenceforhold og for brugerne mulighed for at træffe kvalificerede valg (jf. i denne retning dom af 4.10.2024, Herbaria Kräuterparadies II, C-240/23, EU:C:2024:852, præmis 71 og 72).
- 33 Som Kommissionen har fremhævet, har angivelsen på de økologiske produkters etiket af kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, i det foreliggende tilfælde til formål at sikre sporbarheden af den kontrol, som disse produkter er underlagt i henhold til forordning 2018/848, i overensstemmelse med det formål, der er identificeret i nærværende kendelses foregående præmis, om at styrke forbrugernes tillid til produkter, der er mærket som økologiske.
- 34 For at sikre sporbarheden af denne kontrol forekommer det at være tilstrækkeligt at angive dette kodenummer, enten på de økologiske produkters emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter, som medier for mærkningen som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 52), uden at det er nødvendigt ligeledes at angive dette nummer i reklamer, der fysisk er adskilt fra sådanne produkter.
- 35 Hertil kommer, således som Globus og Kommissionen har anført, at forpligtelsen til at angive dette kodenummer i enhver reklame vil medføre betydelige praktiske vanskeligheder, når flere erhvervsdrivende kan levere det økologiske produkt til den, der står bag reklamen. I forbindelse med de i hovedsagen omhandlede tilbudsaviser er identiteten af den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, og dermed identiteten af den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som er omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848, og som denne erhvervsdrivende er undergivet, nemlig i princippet ikke kendt på det tidspunkt, hvor disse tilbudsaviser forberedes.
- 36 Henset til ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 32, stk. 1, litra a), i forordning 2018/848, sammenholdt med denne forordnings artikel 3, nr. 52) og 53), og artikel 30, stk. 1, skal fortolkes således, at forpligtelsen til at angive kodenummeret på den

kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, ikke omfatter tilbudsaviser, der fysisk er adskilt fra de økologiske produkter, som de promoverer.

Sagsomkostninger

- 37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 32, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007, sammenholdt med artikel 3, nr. 52) og 53), og artikel 30, stk. 1, i denne forordning,

skal fortolkes således, at

forpligtelsen til at angive kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der har udført den seneste produktions- eller tilberedningsproces, er undergivet, ikke omfatter tilbudsaviser, der fysisk er adskilt fra de økologiske produkter, som de promoverer.

Underskrifter